

Til lovforslag nr. L 102. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 22. juni 1998

Betænkning

over

Forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Aalborg Portland,
BDO SKAT,
Danmarks Landboudom,
Danmarks Rederiforening,
Dansk Familielandbrug,
Dansk Skovforening,
Danske Biludlejere,
Danske Godser og Herregårde,
De Danske Landboforeninger, Landbrugs-
raadet,
Ejendomsforeningen Danmark,
Erhvervenes Skatteudvalg,
Foreningen af Registrerede Revisorer,
Landbrugets Rådgivningscenter og
Rådet for Dansk Forsikring og Pension.

Der er af skatteministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *mindretal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Enhedslistens medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. beand-

ling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Mindretallet har følgende kommentarer:

Regeringen har ikke over for mindretallet vist reel vilje til forhandlinger om pinsepakken, og det er dybt beklageligt. Et så vidtrækkende indgreb, som har økonomiske konsekvenser for så mange mennesker og virksomheder, bør gennemføres med et bredt flertal og ikke det snævrere mulige flertal.

Mindretallet hæfter sig ved, at regeringen - både op til folketingsvalget og i forbindelse med EU-afstemningen - garanterede, at der ikke var behov for et stort indgreb over for det private forbrug. Regeringen fremhævede således ved flere lejligheder, at dansk økonomi var kernesund, og at alle andre meninger var udtryk for »grædekonementalitet«.

Mindretallet ønsker at fremme opsparingen i Danmark, men det skal ikke ske gennem en straffeaktion mod bil- og boligejerne, pensionsopsparerne og dansk erhvervsliv, da det ikke kan begrundes ud fra en analyse af de økonomiske nøgletal.

Der er ikke behov for et indgreb rettet entydigt mod det private forbrug i Danmark. Derimod er der behov for at standse den ukontrollerede vækst i det offentlige forbrug. Det er det offentlige og ikke det private forbrug, som er vokset langt mere, end regeringen har haft som målsætning. Pinsepakken er derfor rent og skært et ideologisk korstog mod det private forbrug.

Pinsepakken er et skridt i den forkerte retning. Trods regeringens løfter i regeringsgrundlaget

om at sænke marginalsatten øges det skrå skatloft fra 58 til 59 pct. Hermed bliver det mindre attraktivt at være fleksibel med hensyn til arbejdstid, overtid, mobilitet m.v., og tilskyndelsen til at uddanne og videreuddanne sig mindskes. Danmark vil fortsat have verdens højeste skattetryk, og det vil stadig ikke være særlig attraktivt at komme i arbejde. I dag har hver femte dansker ingen eller næsten ingen tilskyndelse til at gå på arbejde frem for at være på f.eks. dagpenge. Det ændrer pinsepakken ikke på - tværtimod. Det bliver mindre attraktivt at finde et arbejde frem for at være på dagpenge.

Regeringen vil forbedre betalingsbalancen. Mindretallet kan tilslutte sig den målsætning, men er uenig i, hvordan dette nås. Regeringen går ensidigt efter en begrænsning af det private forbrug, som isoleret set vil mindske importen. Det offentlige forbrug skader også betalingsbalancen, men det er holdt ude af regeringens indgreb.

Samtidig forringes forholdene for danske virksomheder, da pinsepakken lægger yderligere økonomiske og administrative byrder på erhvervslivet. Det svækker konkurrenceevnen, og dermed taber danske virksomheder markedsandele, og eksporten svækkes.

Nedsættelsen af selskabsskatten er taget af bordet, men en række af forringelserne over for erhvervslivet er fortsat indeholdt i regeringens forlig med venstrefløjen. Regeringen vil gennemføre finansieringen af selskabsskattelettelsen, men ikke selve lettelsen. Betalingsbalancen kan forbedres markant ved at forbedre erhvervslivets konkurrenceevne, men regeringen vælger desværre at gå den modsatte vej og pålægge erhvervslivet nye byrder og omkostninger.

Regeringen vil også forbedre den private opsparing, men gør det modsatte. Forringelser for indbetalinger til kapitalpension, forøgelse af beskatningen af positiv nettokapitalindkomst, stigning i realrenteafgiften og skat på pensionsopsparingernes aktieafkast forøger ikke tilskyndelsen til at spare op - tværtimod.

Regeringen vil forebygge overophedning på arbejdsmarkedet, men pinsepakken tager slet ikke fat på arbejdsmarkedspolitikken. Tværtimod er forhøjelsen af benzinafgiften, forringelsen af befordringsfradraget samt den nye ejendomsskat med til at hæmme mobiliteten på det danske arbejdsmarked. Det er med til at øge risikoen for flaskehalse på arbejdsmarkedet.

Boligejernes situation bliver markant forringet af pinsepakken, og der må forventes et fald i boligpriserne, hvilket vil gøre mange boligejere insolvente, således at gælden overstiger boligens værdi. Samtidig vil reduktionen af skatteværdien af rentefradraget, de stigende ejendomsskatter og de stigende grønne afgifter betyde en urimelig ekstra belastning af boligejernes økonomi, som kan tvinge mange boligejere til at sælge, selv om de må indkassere et tab ved salget. Regeringens straffeaktion mod boligejerne er totalt ubegrundet. Huspriserne er steget kraftigt de senere år, men det skal ses i sammenhæng med et kraftigt fald i perioden 1986-1993. Når der tages højde for den generelle løbende prisudvikling i Danmark, så er boligpriserne i dag på niveau med priserne i 1986. At tale om en uforsvarlig stigning i boligpriserne er derfor forkert.

Venstre og Det Konservative Folkeparti afviser pinsepakken og betragter regeringens forlig med SF og Enhedslisten som en dybt betænkelig venstredrejning i regeringens økonomiske politik, der lægger gift for det brede samarbejde i de kommende år.

Et *tredje mindretal* (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Mindretallet tilslutter sig det af Venstre og Det Konservative Folkeparti afgivne betænkningssbidrag.

Et *fjerde mindretal* (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Centrum-Demokraterne har følgende kommentarer:

Regeringen har ikke vist vilje til reelle forhandlinger med Centrum-Demokraterne om pinsepakken. Den egentlige baggrund for det økonomiske indgreb var ønsket om at styrke betalingsbalancen og undgå overophedning af økonomien. Centrum-Demokraterne støtter en tilpasning af økonomien, men må tage skarp afstand fra de midler, regeringen tager i anvendelse, herunder den omfordelingspolitik, der gennemføres, og som Centrum-Demokraterne fin-

der nødvendig for at nå indgrebets egentlige mål.

For det første er Centrum-Demokraterne grundlæggende imod pinsepakkens omfattende forringelser for boligejerne. Regeringens lovforslag vil blandt andet hæve lejeværdien betydeligt og afskaffe standardfradraget for huse samt erstatte lejeværdien med et nyt begreb, »ejendomsværdiskat«. Centrum-Demokraterne ser hverken nogen grund til at omdøbe lejeværdien eller lave den om til en kommunal skat. Dertil kommer lovforslaget om den kraftige udhuling af rentefradraget og forhøjelser af de grønne afgifter. Samlet vil forringelsen for boligejerne medføre faldende huspriser, skabe usikkerhed for boligejerne og betyde en risiko for, at folk må gå fra hus og hjem. Som boligejer bliver man ramt ikke én, men fire gange. Man skal betale mere for sit hjem. Man skal betale mere for at varme hjemmet op. Man skal betale mere for at spare op til pension. Og man skal betale mere for at køre på arbejde og tjene de penge, der skal få det hele til at løbe rundt.

For det andet er Centrum-Demokraterne imod lovforslagene, der fordyrer persontransporten ved at sætte bilpriserne i vejret, øge afgiften på benzin og udhule befordringsfradraget. Centrum-Demokraterne er imod lovforslagene, der forringer mobiliteten på arbejdsmarkedet, forringer vilkårene for at bo i landdistrikterne og er et slag mod børnefamilier, hvor bilen er en afgørende faktor i dagligdagen.

For det tredje ønsker Centrum-Demokraterne ikke at medvirke til den straffeaktion mod pensionsopparerne, som regeringen lægger op til. Der er mange måder at få folk til at spare op på i stedet for at forbruge. Men der er ingen tvivl om, at regeringen har valgt straffemetoden frem for belønningsmetoden. Centrum-Demokraterne er imod, at udspillet fjerner incitamentet til at spare op på kapitalpension, blandt andet ved at man ikke længere kan trække sit pensionsindskud fra i topskatten. Centrum-Demokraterne er imod en øget beskatning af renteindtægter (positiv nettokapitalindkomst) og en stigning i realrenteafgiften.

For det fjerde er Centrum-Demokraterne imod den foreslåede model for skattelettelser til lavtlønnede. Denne del af skatteomlægningen har intet at gøre med ønsket om at dæmpe forbruget, men er ren omfordeling. Centrum-Demokraterne foretrækker et jobfradrag, der også giver skat-

tellelser til de lavtlønnede, men som først og fremmest er begrundet i, at der skal skabes nye job. Effekten af jobfradraget er samtidig, at det bedre kan betale sig at gå på arbejde for lavtlønnede frem for at være passiv på en overførselsindkomst. Regeringens skattelettelser skaber ikke nye job og ændrer ikke tilstrækkeligt incitamentet til at gå i arbejde for dem med de laveste indkomster. Der er tale om skattelettelser for skattelettelsernes skyld - i hvert fald sammenlignet med et målrettet jobfradrag, som vismændene blandt mange andre har bakket op. Centrum-Demokraterne afviser endvidere, at det skrå skatteloft forhøjes. Det er en tilbagevenden til højere marginalsatser med de kendte negative effekter for arbejdstilskyndelsen til følge.

For det femte er Centrum-Demokraterne imod en sammenlægning af arbejdsmarkedets fondene. Dermed fjernes sammenhængen mellem satserne på arbejdsmarkedetsbidraget og ledighedsgraden. Centrum-Demokraterne ser lovforslaget herom som et brud på det løfte, der blev givet til befolkningen ved arbejdsmarkedetsbidragets indførelse, om, at lavere arbejdsløshed skulle medføre lavere arbejdsmarkedetsbidrag.

For det sjette er Centrum-Demokraterne imod at gøre den midlertidige pensionsopsparring til ATP på 1 procent permanent. Centrum-Demokraterne kan heller ikke støtte, at størrelsen på udbetalingen bliver ens for alle, uanset hvor meget man har indbetalt. Dermed omdannes den midlertidige pensionsopsparring til ATP til en decideret skat, og det bliver meningsløst og misvisende at kalde opkrævningen for opsparring.

For det syvende mener Centrum-Demokraterne, at det er urimeligt at gennemføre strammingerne for erhvervslivet, tilmed uden at nedsætte selskabsskatten som planlagt. Det er en forfæjlet politik at pålægge det danske erhvervsliv nye byrder i en situation, hvor det er betalingsbalancen, der skranter, og der netop derfor burde føres erhvervsfremmende politik. En forbedring af konkurrenceevnen ville have medført en forbedring af betalingsbalancen, og regeringen kunne på den måde have undgået de kraftige forværringer for bolig- og bilejerne.

Omkring de ændrede regler for succession er det Centrum-Demokraternes opfattelse, at det ville have været formålstjenligt og klædeligt for regeringen at afvente færdiggørelsen af generationsskifteudvalgets arbejde. Lovændringen vil-

le på den måde være sikret en grundig behandling.

Centrum-Demokraterne betragter pinsepakken som en venstredrejning af dansk politik, der fjerner regeringen fra midterkursen, som er afgørende for trykthed og stabilitet i det danske samfund.

Et femte mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men vil stemme for ændringsforslag nr. 1-5, 9, 12-16 og 18. Mindretallet vil stemme imod ændringsforslag nr. 6-8, 10, 11, 17 og 19.

Fremskridtspartiet er af den opfattelse, at »krigen« fra Socialdemokratiet og de øvrige socialister mod afskrivninger for virksomheder er gået alt for vidt. Afskrivninger er nødvendige for enhver virksomhed. Spørgsmålet om afskrivningsprocenter er alene et likviditetsspørgsmål for statskassen. Derfor burde vi have en meget enkel dansk afskrivningslov med følgende tekst: »Der kan afskrives«. Så må virksomheder efter deres mangfoldighed afgøre, hvilke afskrivningsprofiler der er bedst for dem. Af samfundsøkonomiske grunde er det vigtigere at bevare likviditet i virksomhederne end i statskassen.

De mange ændringsforslag, som udligner en del af lovforslagets nedsættelser af afskrivningsprocenter, støtter Fremskridtspartiet, da 30 pct. er bedre en 25 pct., men det er fuldstændig absurd, at der skal små 90 siders lovtæst og bemærkninger til at regulere dette område. Hvor når kommer regeringen til fornuft og får afskaffet alt det »bøvl«, som skattelovgivningen pålægger erhvervslivet? Afskrivningsloven er mest et beskæftigelsesprojekt for revisorer og grå hår for bogholdere og økonomichefer.

Et sjette mindretal (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Lovforslaget er en del af den samlede pinsepakke, som Kristeligt Folkeparti stemmer imod.

Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig, at elementer af erhvervsdelen af pinsepakken tages ud, men Kristeligt Folkeparti er imod, at forliget med venstrefløjens samlet indebærer en forringelse for erhvervslivet, idet erhvervslivet fortsat

rammes af en del af de udgiftskrævende forslag, samtidig med at selskabsskatten ikke reduceres.

Lovforslaget med regeringens ændringsforslag indeholder fortsat en del stramninger i afskrivningsreglerne, som Kristeligt Folkeparti er imod, idet dette fører til ringere vilkår for erhvervslivet.

Kristeligt Folkeparti er imod regeringens forslag om, at straksfradraget skal opgøres for hver enkelt bygning, idet dette er en skærpelse i forhold til den bestående afskrivningslov.

Endvidere er Kristeligt Folkeparti imod stramningen af reglerne om adgang til straksafskrivningen for småaktiver, idet dette vil føre til øgede administrative omkostninger.

Kristeligt Folkeparti er imod regeringens forslag om ikke at give fradrag for blandede installationer, herunder halmfyr, idet dette vil gøre det mindre fordelagtigt at investere i de miljøvenlige halmfyr.

Kristeligt Folkeparti undlader at stemme til de stillede ændringsforslag, idet de ikke medfører en forbedring af gældende lovgivning på området.

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

Til § 5

- 1) I *stk. 3* ændres »25 pct.« til: »30 pct.«
- 2) I *stk. 4* ændres »50 pct.« til: »60 pct.«

Til § 11

- 3) I *stk. 2* ændres to steder »25 pct.« til: »30 pct.«

Til § 17

- 4) I *stk. 1* ændres »4 pct.« til: »5 pct.«
- 5) I *stk. 2* ændres »2 pct.« til: »3 pct.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (S, SF, RV og EL):

Til § 21

- 6) I *stk. 5* udgår »og tab«.

Til § 22

- 7) I *stk. 1* udgår *sidste pkt.*, og i *stk. 2* udgår *sidste pkt.*

Til § 23

8) 3. pkt. udgår.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

Til § 25

9) I *stk. 1* ændres »4 pct.« til: »5 pct.«.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (S, SF, RV og EL):

Til § 40

10) I *stk. 2* udgår i *1. pkt.* »samt mælkekvoter«, og *2. pkt.* udgår.

11) I *stk. 6* udgår *sidste pkt.*

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

Til § 45

12) I *stk. 1* udgår *sidste pkt.*

Til § 54

13) I *stk. 1* ændres »jf. dog stk. 3-9« til: »jf. dog stk. 3-7«.

14) I *stk. 2* ændres »jf. dog stk. 4, 5 og 8« til: »jf. dog stk. 3, 4 og 6«.

15) *Stk. 3* udgår.

Stk. 4-9 bliver herefter *stk. 3-8*.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

16) I *stk. 5*, der bliver *stk. 4*, ændres », jf. dog *stk. 4*,« til: »jf. dog *stk. 3*,«.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (S, SF, RV og EL):

17) *Stk. 6* udgår.

Stk. 7-9 bliver herefter *stk. 5-7*.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

Ny paragraf

18) Efter § 54 indsættes som ny paragraf:

»§ 01. På bygninger, der i indkomståret 1998 er omfattet af lov om skattemæssige afskrivninger m.v. § 18, stk. 1, litra a, jf. lovbekendtgørelse nr. 932 af 24. oktober 1996, og hvor summen af anvendte afskrivningsprocenter i indkomståret 1999 overskrider eller er over 60, kan afskrivning for indkomståret 1999 kun foretages med indtil 4 pct. af anskaffelsessummen. Hvis summen af anvendte afskrivningsprocenter i indkomståret 2000 overskrider eller er over 60, kan afskrivning for indkomståret 2000 ligeledes kun foretages med indtil 4 pct. af anskaffelsessummen. Tilsvarende gælder for bygninger omfattet af lov om skattemæssige afskrivninger m.v. § 18, stk. 1, litra b, jf. lovbekendtgørelse nr. 932 af 24. oktober 1996, hvor summen af anvendte afskrivningsprocenter i indkomståret 1999 eller 2000 overskrider eller er over 40.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (S, SF, RV og EL):

Til § 59

19) Efter *stk. 1* indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 2. Stk. 1* gælder for goodwill, der er afskrivningsberettiget efter den hidtil gældende bestemmelse i ligningslovens § 16 F som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997.«

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1-19

Ændringsforslagene er en del af udmøntningen af det forlig, som regeringen har indgået med SF og Enhedslisten om pinsepakken.

I forliget indgår, at saldoafskrivningssatsen for driftsmidler og skibe forhøjes fra den foreslåede sats på 25 pct. til den gældende sats på 30 pct., at den foreslåede enhedsats for bygninger og installationer forhøjes fra 4 pct. til 5 pct., at nedrivnings- og tabsfradrag medregnes fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, og at mælkekvoter ikke behandles som immaterielt aktiv som foreslået, således at de nuværende skatteregler opretholdes.

Herudover opretholdes de øvrige stramninger og lempelser i lovforslaget uændret.

Provenumæssige konsekvenser.

Det skønnede provenutab ved ændringsforslagene fremgår af nedenstående tabel. Provenuforskydningerne er angivet i forhold til L 102/L 103.

Det skal bemærkes, at provenuforskydninger i L 102 som fremsat er regnet på en selskabsskat-tenedsættelse til 30/26 pct., jf. L 100.

Anslået provenuvirkning af ændringsforslagene til afskrivningsforslaget L 102/L 103. 1999-2002.*

Indkomstår	1999	2000	2001	2002
	overgangsordning			
	— mio kr. —			
Opretholdelse af saldoafskrivningssats på 30 pct.	—	-3500	-2625	-2050
Litra a-bygninger	-555	-560	-905	-920
Litra b-bygninger	-35	-45	-75	-80
Installationer i afskr.berettigede bygninger	-40	-30	-45	-55
Installationer i ikke-afskr.berettigede bygninger	-20	-25	-25	-25
5 pct.'s straksfradrag	35	65	55	50
Forskudsafskrivninger på bygninger og installationer	15	40	40	30
Småaktiver	0	0	-5	-10
Straksafskrivninger af licenser og brugsret til know how og patenter	-5	-5	-5	0
Justering af anskaffelsesummer i EBL	-40	-40	-40	-40
Mælkekvoter	-175	-80	15	110
Ophævelse af maksimumsgrensen for ejerboligandel	-10	-10	-10	-10
I alt	-830	-4190	-3625	-3000
Heraf landbruget	-340	-460	-385	-260
Provenuvirkning for staten	-440	-2870	-2450	-2040
Provenuvirkning for kommuner	-390	-1320	-1175	-960

— = provenutab.

* Fuld udnyttelse af afskrivningsmulighederne.

Administrative konsekvenser

Ændringsforslaget skønnes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser.

Ad nr. 1

Det foreslås med ændringsforslaget, at satsen for afskrivning på driftsmidler og skibe forhøjes fra den foreslåede sats på maksimalt 25 pct. til maksimalt 30 pct. svarende til den gældende afskrivningssats.

Ad nr. 2

Bestemmelsen vedrører satsen for den særskilte afskrivning for indkomståret efter anskaffelsesåret for selskabers udlejningsaktiver. Den særskilte afskrivning kan efter lovforslaget ske med indtil 50 pct. af anskaffelsesummeren. Som en konsekvens af, at afskrivningssatsen for driftsmidler og skibe med ændringsforslaget op-

retholdes på gældende 30 pct., skal satsen for den særskilte afskrivning i året efter anskaffelsesåret tilsvarende forhøjes til 60 pct. Satsen på 60 pct. svarer til den gældende sats.

Ad nr. 3

Med ændringsforslaget forhøjes afskrivningssatsen for delvist erhvervmæssigt benyttede driftsmidler og skibe fra maksimalt 25 pct. til maksimalt 30 pct. svarende til den gældende afskrivningssats.

Ad nr. 4

Med ændringsforslaget foreslås det, at enhedssatsen for afskrivning på bygninger og installationer forhøjes fra maksimalt 4 pct. til maksimalt 5 pct. Samme sats var foreslået i forslaget til den nye afskrivningslov, der blev fremsat i foråret 1997 (L 244/97).

Ad nr. 5

I bestemmelsen er fastsat den sats, hvormed der kan afskrives på bygninger, der er udsat for en sådan fysisk forringelse, at de trods normal vedligeholdelse vil have mistet værdien senest 25 år efter opførelsen. Efter lovforslaget forhøjes afskrivningssatsen til en sats lig summen af 2 pct. og en sats, der svarer til, at bygningen afskrives med lige store årlige beløb over den antagelige levetid.

Som en konsekvens af den foreslåede forhøjelse af enhedssatsen til 5 pct. ved ændringsforslag nr. 4 foreslås det, at den nævnte sats på 2 pct. forhøjes til 3 pct. Samme sats var foreslået i forslaget til den nye afskrivningslov, der blev fremsat i foråret 1997 (L 244/97).

Ad nr. 6

Efter lovforslaget skal det foreslåede tabsfradrag for personer medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst med kun 90 pct.

Det foreslås ved ændringsforslaget, at tabsfradraget for personer skal medregnes fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Tilsvarende foreslås det, at nedrivningsfradrag skal medregnes fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. ændringsforslag nr. 7.

Ad nr. 7

Efter lovforslaget medregnes nedrivningsfradrag for personer kun med 90 pct. ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Det foreslås, at nedrivningsfradraget i stedet medregnes fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dette svarer til gældende regler.

Ad nr. 8

Efter bestemmelsen i lovforslagets § 23 kan det tab for personer, der lides ved, at der sker en nedsættelse af den nedskrevne værdi for en skaderamt bygning i lighed med tabsfradrag og nedrivningsfradrag for personer fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst med 90 pct.

Med ændringsforslaget medregnes fradraget for personer fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Ad nr. 9

Bestemmelserne i lovforslagets § 25 vedrører

afskrivning på bygninger, der er opført på lejet grund, samt ejendomme, hvorpå der hviler en hjemfaldsforpligtelse eller anden forpligtelse af lignende art. Efter lovforslaget kan der ske afskrivning med indtil 4 pct. årligt.

I lighed med, at enhedssatsen for bygningsafskrivninger ved ændringsforslag nr. 4 fastsættes til 5 pct., skal afskrivningssatsen for de nævnte bygninger og ejendomme ligeledes fastsættes til 5 pct. Samme sats var foreslået i forslaget til den nye afskrivningslov, der blev fremsat i foråret 1997 (L 244/97).

Ad nr. 10 og 11

I lovforslagets § 40, stk. 2, er det foreslået skattemæssigt at sidestille mælkekvoter med immaterielle aktiver.

I lovforslaget er det for det første foreslået, at udgifter til anskaffelse af mælkekvoter skattemæssigt sidestilles med udgifter til andre immaterielle aktiver, hvilket indebærer, at anskaffelsesummen kan afskrives med indtil $\frac{1}{7}$ årligt. Ved salg af mælkekvoter skulle fortjeneste og tab efter lovforslaget medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ligesom for andre immaterielle aktiver.

Det foreslås med ændringsforslagene, at den foreslåede skattemæssige ligestilling af mælkekvoter med andre immaterielle aktiver ikke gennemføres, og at gældende skatteregler i ejendomsavancebeskatningsloven for mælkekvoter opretholdes. Der henvises til ændringsforslaget til L 103 (Konsekvensændringer som følge af afskrivningsloven samt ændringer af ejendomsavancebeskatningsloven m.m.)

Ad nr. 12

Hidtil har gældsposter, der indgår i anskaffelses- og afståelsessummer efter afskrivningsloven, skullet kontantomregnes efter regler, der nærmere fastsættes af ministeren i en bekendtgørelse. Det har imidlertid vist sig vanskeligt at fastsætte generelle bindende regler om omregning af gældsposter, der i alle tilfælde fører til korrekte handelsværdier for de overdragne aktiver på overdragelsestidspunktet.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen ændres således, at ministerens adgang til at udstede en bekendtgørelse ophæves. Det fremgår herefter direkte af lovtæksten, at gældsposterne skal medtages til kursværdien, dvs. handelsværdien på

overdragelsestidspunktet. Det er hensigten, at Ligningsrådet i en anvisning skal fastsætte vejledende retningslinjer for udøvelsen af skønnet over handelsværdien. Retningslinjerne vil ikke være bindende for skatteyderen.

Ad nr. 13, 14 og 16

Der er tale om konsekvensændringer som følger af ændringsforslag nr. 15.

Ad nr. 15

I lovforslaget er det foreslået, at nedsættelsen af afskrivningssatsen for driftsmidler og skibe til 25 pct. først skal ske fra og med år 2000. Lovforslagets § 54, stk. 3, indeholder således en regel, hvorefter satsen blev fastholdt på 30 pct. for indkomståret 1999. Som følge af ændringsforslag nr. 1 og 3, hvorefter afskrivningssatsen for driftsmidler og skibe forbliver 30 pct., udgår stk. 3.

Ad nr. 17

Det foreslåede stk. 6 er en regel, hvorefter mælkekvoter, der er erhvervet i indkomståret 1999, kan afskrives som et immaterielt aktiv. Bestemmelsen fastsætter endvidere, at ved salg af mælkekvoter i 1999 eller senere skal der ske beskatning uanset tidspunktet for anskaffelse af mælkekvoten.

Som følge af ændringsforslag nr. 10 og 11 skal stk. 6 udgå.

Ad nr. 18

Det foreslås, at bygninger omfattet af den gældende lovs § 18, stk. 1, litra a og b, og hvor summen af anvendte afskrivningsprocenter i ind-

komståret 1999 eller 2000 overskrider eller allerede er over 60 henholdsvis 40, i en 2-årig periode fra lovens ikrafttræden løftes fra de gældende 2 pct.s og 1 pct.s afskrivninger op til en afskrivning på indtil 4 pct. årligt. Fra og med indkomståret 2001 vil afskrivningsprocenten for disse bygninger blive løftet yderligere op på det generelle 5 pct.s niveau.

Overgangsordningens bestemmelser medfører f.eks., at der på en litra a-bygning, hvor summen af anvendte afskrivningsprocenter ved udgangen af indkomståret 1998 er 56, kun kan afskrives med maksimalt 4 pct. i hvert af indkomstårene 1999 og 2000. Tilsvarende vil der på en litra a-bygning, hvor summen af anvendte afskrivningsprocenter ved udgangen af indkomståret 1998 er 55, kunne afskrives med maksimalt 5 pct. i indkomståret 1999 og med maksimalt 4 pct. i indkomståret 2000. Fra og med år 2001 vil der på begge bygninger kunne afskrives med maksimalt 5 pct.

I forslaget til den nye afskrivningslov, der blev fremsat i foråret 1997 (L 244/97), var der ligeledes foreslået en 2-årig indfasning af 5 pct.s satsen.

Ad nr. 19

Det foreslås i stk. 2, at stk. 1 kun gælder for goodwill, der er afskrivningsberettiget efter den hidtil gældende bestemmelse i ligningslovens § 16 F, som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997. Det sikres herved, at der efter bestemmelsen i stk. 1 kun kan ske afskrivning af goodwill, der er erhvervet den 19. maj 1993 eller senere.

Per Kaalund (S) Jens Peter Vernersen (S) nfm. Erik Mortensen (S)

Anna-Marie Hansen (S) Hugo Sørensen (S) Aage Frandsen (SF) Sonja Albrink (CD)

Morten Helveg Petersen (RV) Frank Aaen (EL) Peter Brixtofte (V) fmd.

Mariann Fischer Boel (V) Kristian Jensen (V) Flemming Kofod-Svendsen (KRF)

Flemming Hansen (KF) Brian Mikkelsen (KF) Kristian Thulesen Dahl (DF)

Kim Behnke (FP)